

**Odbor právní
a Krajský živnostenský úřad**
oddělení státního občanství a přestupků

DATUM	SPISOVÁ ZNAČKA	ČÍSLO JEDNACÍ	OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
17. srpna 2011	KUSP/59433/2011/PŽÚ/Du	KUZL/59433/2011	Mgr. Durďáková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 16 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), přezkoumal na základě odvolání **Ing. Lud'ka Maděry, nar. 12.4.1943, trvale bytem Zlín, tř. 2. května 4098**, rozhodnutí Městského informačního a turistického střediska Magistrátu města Zlína ze dne 19.7.2011, bez č.j. a sp.zn., vydané ve věci žádosti o poskytnutí informací ze dne 30.6.2011, bez č.j. a sp.zn., a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského informačního a turistického střediska Magistrátu města Zlína ze dne 19.7.2011, bez č.j. a sp.zn., vydané ve věci žádosti Ing. Lud'ka Maděry o poskytnutí informací ze dne 30.6.2011, bez č.j. a sp.zn., ruší a věc se vrací Magistrátu města Zlína k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 30.6.2011 byla Magistrátu města Zlína (dále jen „povinný“) doručena žádost Ing. Lud'ka Maděry (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informací. Žadatel požadoval informace o doplnění výše jednotlivých odměn do souboru, jež mu byl poskytnut na CD z 22.4.2011 (CD obsahovalo výčet důvodů všech odměn jednotlivých vedoucích odborů a oddělení Magistrátu města Zlína za období let 2000 až 2010).

Dne 19.7.2011 vydal povinný dle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Rozhodnutí bylo žadateli oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení dne 21.7.2011.

Proti rozhodnutí povinného podal žadatel odvolání, které bylo odvolacím orgánem shledáno jako odvolání přípustné a včas podané (povinnému doručeno dne 25.7.2011). V odvolání

žadatel namítá, že s důvody odmítnutí žádosti nesouhlasí a navrhuje, aby odvolací orgán povinnému přikázal žádosti vyhovět.

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace odůvodnil povinný právní úpravou obsaženou v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, kdy dle jeho názoru byly požadovány informace, které jsou považovány za osobní údaj, a dále se odkázal na zákon o svobodném přístupu k informacím, zejména pak na jeho nejednoznačnost. Ve svém rozhodnutí současně zdůvodnil, proč nepřihlédl k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011, č.j. 5 As 57/2010-79, a naopak se přiklonil rozsudkům Soudního dvora ES (např. rozsudek ve spojené věci C-92/09 a C-93/09).

Odvolací orgán po seznámení se spisovým materiálem, který od povinného obdržel dne 9.8.2011, uvádí následující.

Podáním žádosti žadatel realizoval své ústavně zaručené právo na informace garantované mu čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Proti tomuto ústavně zaručenému politickému právu však dle odvolacího orgánu stojí další z ústavně chráněných práv, a to právo na ochranu soukromí (čl. 10 Listiny). Tímto je každému zaručováno právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochranu jeho jména. S tím koresponduje právo každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě.

Ačkoliv je odvolacímu orgánu znám rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27.5.2011, je toho názoru, že na poskytnutí údajů požadovaných žadatelem jej nelze aplikovat v každém případě. Názor jednoho ze senátů Nejvyššího správního soudu nelze v našem právním systému považovat za pramen práva, nelze jej tedy stavět na úroveň zákonů a právních předpisů vydaných na základě jejich zmocnění. Judikatura Nejvyššího správního soudu, jakož i Nejvyššího soudu, je významná pro sjednocení výkladu právních předpisů. V případě problematiky řešené výše zmíněným judikátem se však nejedná o ustálený právní názor, když se odchyluje od dosavadní rozhodovací praxe jak správních orgánů, tak především soudů, a nekovězuje ani s názorem např. Úřadu pro ochranu osobních údajů, který má ve vztahu k ochraně osobních údajů významné postavení. V dané věci se jedná o případ, kdy proti sobě stojí dvě ústavně zaručená práva. Odvolací orgán je zastáncem takového výkladu, který upřednostňuje ochranu ústavně garantovaného práva na ochranu soukromí před právem na informace jakožto právem politickým. V tomto směru se tedy ztotožňuje s názorem povinného, zvláště kdy že zatím není známa praxe nejvyšší soudní instance povolání ke sjednocování judikatury.

Vzhledem k tomu, že informace, jejichž poskytnutí se žadatel domáhá, byly vyhodnoceny jako osobní údaje /ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů/, podléhají ochraně vyplývající ze zmiňovaného zákona. K jejich zpracování, resp. poskytnutí, je tedy třeba souhlasu jednotlivých dotčených subjektů, tj. vedoucích odborů a oddělení (§ 5 odst. 2 cit. zákona). Takový souhlas si však povinný nevyžádal a v tomto směru dle odvolacího orgánu nepostupoval správně. Nelze již předem předpokládat, že takový souhlas ani udělen nebude a poskytnutí požadované informace bez dalšího odmítnout.

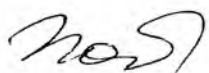
Odvolací orgán si v rámci odvolacího řízení uvedená vyjádření dotčených osob nemohl opatřit sám, a to z toho důvodu, že ze spisového materiálu nelze zjistit, kterých dotčených osob jmenovitě, včetně kontaktu na ně, se to týká.

I přes výše uvedené považuje odvolací orgán za vhodné, aby si povinný opatřil vyjádření žadatele, jaké důvody jej vedou k požadování osobních údajů konkrétních osob (vedoucích odborů a oddělení), a to i přesto, že zákon o svobodném přístupu k informacím to nepožaduje. Svůj význam však toto může mít při posuzování veškerých relevantních skutečností daného případu, a to právě v návaznosti na hodnocení, které z ústavně zaručených práv má přednost.

V návaznosti na výše uvedené rozhodl odvolací orgán o odvolání žadatele tak, že napadené rozhodnutí povinného zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Při novém projednání si povinný od konkrétních dotčených subjektů vyžádá jejich stanovisko k možnému poskytnutí žadatelem požadovaných informací, od žadatele si pak vyžádá sdělení důvodů, které jej k podání žádosti vedly, a na základě toho znovu ve věci buď rozhodne o zamítnutí části žádosti, nebo požadované informace žadateli poskytne. Názorem odvolacího orgánu je povinný vázán /§90 odst. 1 písm. b) správního řádu/.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Renata Navarová
vedoucí odboru právního
a Krajského živnostenského úřadu

Vyhotovuje se:

- 1 x Ing. Luděk Maděra – do vlastních rukou
- 1 x Magistrát města Zlína
- 1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje